

### [Nielsen Mann.]

endogsaa Kendskab til kemiske Formler og Betegnelser, som Lægmanden ikke kan have. Det vil derfor være nødvendigt enten at vedtage Lovforslaget i Tillid til den højtærede Ministers gode Vilje og Evne til at træffe det rigtige eller ogsaa at forlange Lovforslaget i Udvalg, for at man kan gennemgaa Enkelthederne og eventuelt høre, hvad Sagkundskaben har at sige, og jeg vil foretrække det sidste.

Lovforslaget er delt i flere Afsnit. I § 1 definerer man, hvad der skal forstås ved de Betegnelser, der er anvendt som Overskrifter for Lovforslagets forskellige Afsnit: Foderstoffer, Gødningsstoffer og Grundforbedringsmidler.

Til det første Afsnit vil jeg knytte nogle faa Bemærkninger. I Almindelighed er jeg enig i, at den herhenhørende Lovgivning bør skærpes, og ganske særlig er jeg enig i, at der bør være Oplysningspligt og Garanti for, at Indholdet svarer til, hvad der er reklameret med, især naar Talen er om nyere Fodermidler, hvis Næringsværdi ikke er almindelig bekendt, og som er af en sammensat Natur, enten det nu er Affaldsprodukter, eller det er et teknisk Produkt, der er Tale om.

I overordentlig høj Grad gælder dette visse Mineralsalte, der af geskæftige Forhandlere sælges godtroende Folk som en Slags Kruschen Salt, der skal have undergørende Virkning. Den legitime Foderstofhandel foregaar, saa vidt mig bekendt, under Former, der byder Forbrugeren fornøden Sikkerhed baade for Foderværdi og Sammensætningen af blandede Foderstoffer.

Jeg har intet imod, at Garantien efter Lovforslagets § 2, Stk. 7, udvides til ogsaa at omfatte Varens Friskhed og rette Behandlingsmaade. Men netop under Hensyn til, at de betydende Foderstoffirmaer allerede har underkastet deres Varer Kontrol og i vid Udstrækning yder Garanti gennem Laboratorieundersøgelser, er jeg noget betænkelig ved at give et enkelt Laboratorium — det være sig for øvrigt uangribeligt — en særlig Stilling, for saa vidt dette kan medføre, at andre Laboratorier, der hidtil paa fyldestgørende Maade har røgtet Opgaven, bliver daarligere stillet derved. En Lettelse af Efterkontrollen og en vis Autoritet for denne Efterkontrol kan jeg derimod give Tilslutning, men jeg maa faa det Indtryk, at samtidig med, at Statsfoderstofkontrollen skal føre Tilsyn med andre Laboratorier ifølge § 16, Stk. 2, vil den ogsaa kunne konkurrere med disse, og det synes jeg ikke er lige Vilkaar. Det er i øvrigt af

kyndige Folk sagt mig, at Betegnelserne i § 3, Stk. 2 b, ikke er heldige, idet f. Eks. Bomuldsfrøekager og Solsikkekager altid indeholder en vis Skalprocent, medens f. Eks. Jordnødkager altid er skalfri. Betegnelsen „delvis afskallet“ vil let kunne bibringe Købere Opfattelsen af, at der er Tale om en mindre god Kvalitet, medens til Gengæld Betegnelsen „afskallede Jordnødkager“ ikke byder nogen som helst Garanti.

I § 4, Stk. 2 b, der forpligter Sælgeren til at give Oplysning om Tidspunktet for Blandingens Fremstilling, bør Ordet „Tidspunktet“ erstattes af „Dato“ eller, hvad der var bedre, „Uge“; de store Firmaer blander nemlig daglig og bruger trykte Følgesedler, der ikke kan omtrykkes for ofte. Jeg vil gerne have fastslaaet, om man tænker sig, at der skal være Tale om et bestemt Tidspunkt paa Dagen, eller man kan nøjes med at angive Dato eller Uge for Blanding; det vilde være en stor Lettelse for de Firmaer, som blander store Partier.

Ligeledes hævder kyndige Folk, at § 5, Stk. 3, bør ændres, saa at Varer, der udleveres fra Skib, kan sælges til Forhandlere direkte fra Skib, naar man saa snart som muligt udsender Analyse af Partiet. Det drejer sig om Fodermidler, som man ikke kan angive Foderværdien af, men hvortil der kræves Analyse af Raaprotein og Raafedt og lignende. Man mener, det vil være til stor Gene for de store Firmaer, som tager Varer hjem fra Skib, hvis de ikke kan sælge Varen direkte fra Skib og senere sende Analyse for Partiet.

Jeg finder det rigtigt, at for saa vidt der reklameres med Indhold af Vitaminer, bør ogsaa disses Art og Mængde pr. Enhed opgives. Vitaminer er jo et ret nyt Begreb, og det er sandsynligt, at der kan være Foderstoffirmaer, som er interesserede i at reklamere med Vitaminindhold i Foderstofferne; det vil formentlig derfor være heldigt, at der indføres en Pligt til at opgive Vitaminernes Art og Mængde pr. Enhed.

Om Afsnit II, der handler om Gødningsstoffer, har jeg kun lidt at sige. Ogsaa for dette Afsnit gælder den Hovedregel, at Sælger skal give Oplysning om Indhold og Sammensætning af den solgte Gødning og yde effektiv Garanti for, at Indholdet svarer til det oplyste. Denne Pligt for Sælgeren anerkender jeg, ligesom jeg finder det rimeligt, at Salget af Gødningsstoffer med ringe eller ingen Virkning kan forbydes ifølge § 10, Stk. 3. Med Hensyn til Indholdsbetegnelserne i § 11 kunde jeg ønske, at Gødningsstoffets Navn i alle Tilfælde blev oplyst, det er jo ikke Hvermands Sag at kende den